

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1937

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 184

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 677. 1937

Περὶ ρυθμίσεως χρεῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ὡς ἀγρόται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου θεωροῦνται ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποζῶσι κυρίως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας, ἀλλοίαις, ἐκμεταλλεύσεως δασῶν ἢ ἐν γένει οἰουδήποτε ἄλλου συναφοῦς κλάδου καὶ ἀσχοῦν τὰ συναφῆ ἐπαγγελματικά, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, εἴτε δι' αὐτοπροσώπου ἐπιστάσιος, ὡς καὶ οἱ συγκεντροῦντες τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας μορτῖται, ἀντισπαρίται, ἐμφυτευταὶ καὶ μισθωταὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Ὡς ἀγρόται ἐπίσης θεωροῦνται α) αἱ χήραι καὶ τὰ ἀνήλικα ὄρφανὰ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀγροτῶν καὶ β) οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ καὶ αἱ Ἐνώσεις αὐτῶν.

3. Δὲν θεωροῦνται ἀγρόται ὅσοι ἀσχοῦν τὰ ὡς ἄνω ἐπγγήματα κυρίως πρὸς ἐμπορίαν ὡς καὶ αἱ γεωργικαὶ ἐν γένει ἐπιχειρήσεις. αἱ λειτουργοῦσαι ὑπὸ μορφήν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, εἴτε ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν, εἴτε ἀνωδύμων.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁφειλὰ τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀγροτῶν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ρύθμισιν εἶναι αἱ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας καὶ ἐξ οἰουδήποτε τίτλου εἰς δραχμὰς ἢ αἱ δραχμοποιηθεῖσαι τοιαῦται πρὸς οἰαδήποτε πρόσωπα φυσικά ἢ Νομικά, αἵτινες συνωμολογήθησαν ἢ ἐγεννήθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 ὡς καὶ ἐκεῖναι αἵτινες συνεστήθησαν μὲν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935 ἀλλ' αἱ ὁποῖαι συνωμολογήθησαν εἰς ἀνανέωσιν ἢ ἀντικατάστασιν ὀφειλῶν προγενεστέρων τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ τῶν ὁσίων ἢ τοιαύτη ὑπὸ οἰαδήποτε μορφήν ἀνανέωσις ἢ ἀντικατάστασις βεβαιούται διὰ παντὸς ἀποδεικτικῶν μέσων, πλην μαρτύρων.

2. Πωλήσεις ἀκινήτων ἢ γεωργικῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων γενόμεναι παρ' ἀγροτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934 ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ δικαιούται ὁ πωλητὴν ὅπως ἐξαγοράσῃ τὸ πωληθέν, ἐὰν ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας καταβληθῇ τὸ διὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν συμφωνηθέν τίμημα, θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον ὅτι καλύπτουσι δάνεια καὶ ὡς τοιαῦτα ὑπόκεινται εἰς τὴν προκειμέ-

νην ρύθμισιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ κυριότης τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πωληθέντων ἀκινήτων ἢ κινήτων ἐπανέρχεται εἰς τὸν πωλητὴν ἀγρότην, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἀγοραπωλησίαι συναφθεῖσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄρον καὶ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1933 καὶ ἀφορώσαι τὰ ἀνωτέρω ἀκίνητα ἢ κινήτα, ἅτινα παρέμειναν εἰς τὴν κατοχήν τοῦ πωλητοῦ ἀγροτοῦ μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934, θεωροῦνται ὡσαύτως ὡς καλύπτουσι δάνεια καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τούτων αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ κινήτα ἢ ἀκίνητα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1936.

3. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον βαρύνεται δι' ὑποθήκων συνταχθεῖσιν μεταξὺ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τρίτων, ὁ πωλητὴς δικαιούται ἐπανερχόμενος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ ποσὸν δι' ὃ ἔχει ἐγγραφῆ ὑποθήκη. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς ὑποθήκης ὑπερβαίνει τὸ τίμημα τῆς ἀγοραπωλησίας, ὁ πωλητὴς ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ δηλώσῃ εἴτε ὅτι ἐπιθυμᾷ τὴν ἐπιστροφήν εἰς αὐτὸν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἀναλαμβάνων τὴν ἐξόφλησιν ὀλοκλήρου τοῦ ἐνυποθήκου χρέους κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 ὀριζόμενα, εἴτε ὅτι παραιτεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος Νόμου. Ἡ δήλωσις αὕτη κοινοποιεῖται μερίμνη τοῦ πωλητοῦ ἀγροτοῦ εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὸν ἐνυποθήκον δανειστήν κατατίθεται δὲ συγχρόνως εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ἡ ρύθμισις τοῦ ἐνυποθήκου χρέους τοῦ βαρύνοντος τὸ κτήμα ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου μόνον ἐφ' ὅσον ὁ παρασχὼν τὴν ὑποθήκην ἀγοραστής τοῦ κτήματος εἶναι ἀγρότης.

4. Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπόμενας περιπτώσεις ἀποκαταστάσεως τοῦ πωλητοῦ ἀγροτοῦ εἰς τὴν κυριότητα τῶν πωληθέντων ἀκινήτων ἢ κινήτων, οὗτος ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἀγοραστὴν διὰ τὰς τυχόν γενομένας παρ' αὐτοῦ ἀναγκασίας ἢ ἐπιωφελεῖς δαπανας.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀγοραπωλησίαι ἐφ' ὅσον συνωμολογήθησαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935 δὲν ὑπάγονται μὲν εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν, θεωροῦνται ὅμως κατὰ τεκμήριον ὡς καλύπτουσαι ὁμοίως δάνεια τῆς κυριότητος τῶν οὗτω πωληθέντων πραγμάτων ἐπανερχόμενης εἰς τὸν πωλητὴν δικαιούμενον ὅπως ζητήσῃ τὴν μεταγραφὴν τῶν ἀκινήτων τούτων ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἀγοραστής δικαιούται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου νὰ ἐγγράψῃ ἐπ' αὐτῶν διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τίμημα τῆς ἀγοραπωλησίας ὑποθήκην. Αἱ τυχόν ἐν τῷ μεταξὺ ἐγγραφῆσαι κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ὑπὲρ τρίτων

υποθήκαι διατηρούνται εν ισχύ, τὰ πρὸς δὲ δι' αὐτὰς υποθήκαι ἐνεργαφῆσαν ἐκπίπτουνται ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀγοραστῆ κατὰ τὴν ἐξοφλήσιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς υποθήκης.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἢ ἀγοραπωλησία ἀφεώρα κινήτῃ ἢ μὲν κυριότης ἐπανέρχεται εἰς τὸν πωλητήν, ὁ δὲ ἀγοραστής ἀποκτᾷ αὐτοδικαίως δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπ' αὐτῶν.

6. Πωλήσεις κινήτων ἢ ἀκινήτων ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων γινόμεναι μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον εἰκονικαί, ἐφ' ὅσον ὁ εἰς ταύτας συμβαλλόμενος πωλητὴς ἀπέκτισε τὴν κυριότητα τῶν πωληθέντων πραγμάτων παρ' ἀγρότου.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ρυθμίσεως:

1. Αἱ ὀφειλαὶ τῶν ὁποίων τὸ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος Νόμου συνολικὸν κατ' ὀφειλέτην ὑπόλοιπον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας.

2. Αἱ ὀφειλαὶ αἰ προσερχόμεναι ἐξ ἀδικήματος.

3. Αἱ ὀφειλαὶ λόγῳ διατροφῆς ἢ ἐπιστροφῆς προικῶς.

4. Αἱ ὀφειλαὶ ἀγροτῶν, δι' ἃς συντρέχει περίπτωσηε συμψηφισμοῦ ἔναντι ἀπαιτήσεων τούτων κατὰ τῶν δανειστῶν τῶν, ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἐκάτεροι ἀντικρῦζουσιν ἀλλήλας.

5. Τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ γεωργικῶν προϊόντων ἢ εἰδῶν δάνεια, ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἢ ἀξία τῶν κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ὑφισταμένων ἐνεχύρων καλύπτει τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ὀφειλόμενον δάνειον.

6. Αἱ ὀφειλαὶ:

α) Πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

β) Πρὸς τὴν τέως Ἐπιτροπὴν ἀποκαταστάσεως προσφύγων καὶ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

γ) Πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ πρὸς τοὺς εἰς αὐτὴν συγχωνευθέντας ἢ ὑπαχθέντας ὁπωσδήποτε ὀργανισμοὺς ἢ Γεωργικὰς Τραπέζας.

δ) Αἱ προσερχόμεναι ἐξ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 2181 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ὡς ἐτροποποιηθῆ δια τὸ Νόμον 5222 τοῦ 1931 ἐφ' ὅσον ἡ βία τῶν ἀνωτέρω Νόμων γενομένη ρυθμίσε δὲν εἶναι δυσμενέστερα τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένης τοιαύτης.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ρύθμισις τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων ὀφειλῶν ἀγροτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 καὶ 2 ὀριζόμενα διέπεται ὑπὸ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων:

α) Οἱ καθυστερούμενοι καὶ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος Νόμου ὀφειλόμενοι τόκοι διαγράφονται.

β) Τὸ μετὰ τὴν διαγραφὴν τῶν ἀνωτέρω τόκων ὀφειλόμενον κεφάλαιον, σὺν τοῖς ἐξόδοις, θέλει ἐξοφληθῆ εἰς 12 ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας, μὲ τόκον 3 ο)ο ἐτησίως ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1937. Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις θέλει καταβληθῆ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1938 τοῦ ὀφειλέτου δυναμένου νὰ καταβάλῃ καὶ εἰς οἰκονομικῶς ἄλλαν χρονολογίαν πρὸ τῆς ἀνωτέρω ὀριζομένης, ἐφ' ὅσον ἤθελε δηλώσει τούτο πρὸς τὸν δανειστήν. Διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1937 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1937 διάστημα θέλει καταβληθῆ ἀπλοῦς τόκος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους.

2. Πᾶσα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 γενομένη καταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν δανειστήν θεωρεῖται γενομένη πρὸς ἐξοφλήσιν κεφαλαίου.

3. Εἰς τοὺς ἐξοφλοῦντας ὀλόκληρον ἢ μέρος τοῦ χρέους αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου 1939 παρέχονται αἱ κατωθὶ ἐκπτώσεις:

α) Οἱ ἐξοφλοῦντες ὀλοσχερῶς τὰς ὀφειλάς των μέχρι τῆς

30ης Σεπτεμβρίου 1938 δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς 30 ο)ο τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπολοίπου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκκαθαρισθησομένων ὀφειλῶν των.

β) Οἱ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1938 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1939 ἐξοφλοῦντες ὀλοσχερῶς τὰς ὀφειλάς των δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς 25 ο)ο τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπολοίπων ὀφειλῶν των.

γ) Τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἀνω ἐκπτώσεων παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐξοφλοῦντας κατὰ τὰ ρηθέντα χρονικὰ διαστήματα τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν ὀφειλῶν των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας πληρωτέας δόσεως παραμένει ἀμετάβλητον, συντεταγμένης ἀπλῶς τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τοῦ μετὰ τὴν μερικὴν καταβολὴν τοῦ χρέους ὑπολειπομένου ποσοῦ.

δ) Μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1939 οὐδεμία ἐκπτώσις παρέχεται τῶν ὀφειλετῶν δικαιουμένων πάντως νὰ καταβάλωσιν μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῆς ὀφειλῆς των ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην συντέμενεται ἀπλῶς ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως, τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων παραμεινουσῶν ἀμετάβλητων.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ σύνολον τῶν χρεῶν ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου ὑπερβαίνει τὰ 60 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν ἀποφερόντων εἰσδήμημα περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων (ἀκινήτων καὶ κινήτων) οὗτος θεωρεῖται ὑπερχρεωμένος καὶ τὰ πέραν τοῦ ὀρίου τούτου χρέη αὐτοῦ διαγράφονται.

2. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν βαρυνόντων ἕνα ἕκαστον ὑπερχρεωμένον ὀφειλέτην χρεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει καὶ ἅπαναι αἱ ὁπωσδήποτε μὴ ἐμπιπτοῦσαι εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦνται διὰ παντὸς ἀποδεικτικῶν μέσων πλὴν μαρτύρων καὶ συνωμολογήθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1937.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συνωμολογηθεῖσαι καὶ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπερχρεώσεως.

3. Ἡ διαγραφὴ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρεῶν βαρύνει συμμέτρως μόνον τοὺς πιστωτὰς τῶν ὁποίων αἱ ἀπαιτήσεις ὑπάγονται εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ρύθμισιν. Ἐφ' ὅσον μεταξύ τῶν πιστωτῶν τούτων συντρέχουν καὶ τοιαῦται ἠσφαλισμένα δι' ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, ἢ διαγραφὴ βαρύνει τοὺς μὴ ἠσφαλισμένους πιστωτὰς, πλὴν ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἠσφαλισμένων τοιούτων ὑπερβαίνουν τὸ ποσοστὸν τῶν 60 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ὀφειλέτου ὅποτε ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 διαγραφὴν καὶ αἱ δι' ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν ἠσφαλισμένα ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλαὶ τῶν δυνάμει τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1935 Πρ. Διατάγματος κωδικοποιηθέντος Ἀγροτικοῦ Νόμου ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, γεωργικῶς ἀποκατασταθέντων ἀκτημόνων γηγενῶν κάλλιεργητῶν, ρυθμίζονται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Οἱ καθυστερούμενοι καὶ ὀφειλόμενοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936 τόκοι διαγράφονται.

β) Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τόκων ἀπομεινὸν ὑπόλοιπον ἐκ κεφαλαίου καὶ ἐξόδων, καθιστάμενον ἔντοκον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1937 τυγχάνει ἐξοφλητέον ἐντὸς 25 ἐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο.

2. Ἡ ἐξοφλήσις τῶν χρεῶν τούτων γίνεται εἴτε εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως λογιζομένης εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν εἴτε εἰς τὸ ἀντίτιμον τούτων εἰς μετρητὰ μὲ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ Κρηματιστήριον Ἀθηνῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρον 7.

1. α) Ἐὰν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν

ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ πιστωτῶν καὶ ὀφειλετῶν ἀπὸ εὐθείας ρυθμίσεως τῶν χρεῶν ἧτις νὰ βεβαιούται ἐγγράφως, πᾶς πλὴν τοῦ Δημοσίου πιστωτῆς ἀγρότου, οὕτινος αἱ ὀφειλαὶ ρυθμίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβάλλῃ εἰς διπλοῦν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου δῆλωσιν περιέχουσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου, τὸ ποσὸν τοῦ ἀρχικῶς ὀφειλομένου κεφαλαίου, τὴν αἰτίαν καὶ τοὺς ὄρους ἐφ' οὓς συνήφθη τὸ δάνειον (τόκος, προθεσμία ἐξοφλήσεως, ἐμπράγματα ἁσφάλεια κλπ.) τὰς γενομένας τυχὸν καταβολὰς ἔναντι τῶν ὀφειλῶν, τὴν χρονολογίαν πραγματοποίησεως αὐτῶν, τὰς τυχὸν καθυστερήσεις κεφαλαίου, τόκων καὶ ἐξόδων καὶ ἐν γένει πᾶν στοιχείον, ἐξ οὗ νὰ καταφαινηται τὸ ἀπομένον χρεωστικὸν ὑπόλοιπον εἰς βᾶρος τοῦ ἀγρότου. Ἐἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τυχόν ὑπαρχόντων συνοφειλετῶν ἢ ἐγγυητῶν. Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ὑποβάλλεται ἰδιαιτέρα δῆλωσις, ἐάν ὅμως οἱ πλείονες συνοφειλέται ἢ ἐγγυηταὶ διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλλεται μίᾳ δῆλωσις δι' ἅπαντας.

Ἡ μὴ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ.

Ὁ Εἰρηνοδίκης λαμβάνων τὴν ἄνω δῆλωσιν εἰς διπλοῦν σημειοῖ ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγχειρίσεως καὶ τὴν μίαν τούτων ἐπιστρέφει εἰς τὸν δανειστὴν τὴν δὲ ἑτέραν παραδίδει εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου ὅστις καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς ἴδιον βιβλίον κατ' αὐξοῦσα ἀριθμὸν εἰς ἰδιαιτέρας στήλας, ἀναγράφει τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγχειρίσεως καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου καὶ τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ δηλωμένου χρέους. Ἡ δῆλωσις αὕτη δύναται νὰ ἐγχειρισθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τριμήνου προθεσμίας καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ δανειστοῦ ὅστις ἐπιστρέφον εἰς τοῦτον τὴν μίαν τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς σημειώσεως τῆς χρονολογίας τῆς ἐγχειρίσεως, διαβιβάζει τὴν ἄλλην ἀναγράφων ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρίσεως ἄνευ καταχωρίσεως εἰς τὸ ὡς ἄνω βιβλίον, ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ὅστις καταχωρεῖ ταύτην εἰς τὸ ὡς ἄνω βιβλίον.

Διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως δύναται ὁ πιστωτῆς νὰ ἀμφισβήτησιν τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰδιότητα τοῦ ὀφειλέτου ὡς ἀγρότου καὶ νὰ ζητήσῃ ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀμφισβήτησεώς του ταύτης. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ πιστωτῆς δὲν ἤθελεν ὑποβάλλει ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας τὴν αἴτησιν τοῦ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁ ὀφειλέτης δικαιούται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας ὑποβάλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην κοινοποιουμένην μετὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου εἰς τὸν δανειστὴν δι' ἧς νὰ αἰτῆται τὴν ἀναγνωρίσιν αὐτοῦ ὡς ἀγρότου. Ἐάν ἡ αἴτησις τοῦ ὀφειλέτου γίνῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου δεκτὴ διατάσσεται διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοδικαίως ἢ ἀπόσβεσις τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ ἐν ἑναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὡς καὶ εἰς ἡν περίπτωσιν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελεν ὑποβάλλει ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας αἴτησιν πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην περὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς ἀγρότου ἢ ἀπαιτήσεως θεωρεῖται ὡς μὴ ὑποκειμένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην ρύθμισιν.

β') Ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριμήνου προθεσμίας ἢ ὡς ἄνω αἴτησις μετὰ τῆς περὶ καταθέσεως βεβαιώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κοινοποιεῖται μερίμνη τοῦ πιστωτοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην εἴτε διὰ δικαστικῶν κλητῆρος εἴτε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπὶ ἀποδείξει.

γ') Ἐάν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω τριμήνου προθεσμίας ὁ ὀφειλέτης δι' ἐγγράφου δηλώσεως του κοινοποιουμένης πρὸς τὸν πιστωτὴν διὰ δικαστικῶν κλητῆρος ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ ἀποδείξει δὲν ἤθελεν ἀναγνωρίσει

τὴν ἀπαιτήσιν, ὡς αὕτη ἀναγράφεται ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ πιστωτοῦ, δικαιούται οὗτος νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὅπως προσδιορίσῃ ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν διὰ πράξεως τοῦ ἧτις ἐπιμελεῖα τοῦ πιστωτοῦ κοινοποιεῖται καθ' ἕνα τῶν ἀνωτέρω δύο τρόπων εἰς τὸν ὀφειλέτην.

δ') Ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφαινεται κρίναν ἐν τῶν ἐνόνητων καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν νόμου ΒΧΗ' ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

ε') Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐφ' ὅσον ἡ δι' αὐτῆς ἀναγνωρισθεῖσα ἀπαιτήσις ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἑφσιν, κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις ἀκολουμένη, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὅστις δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 634 καὶ ἐπομ. τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ καλουμένου πάντοτε τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἀποφασίζει τελεσιδικῶς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

2. α') Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ πρὸς τὸν πιστωτὴν του χρέη τὰ μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1935 συναφθέντα προέρχονται ἐξ ἀνανεώσεως χρεῶν πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης συνωμολογημένων ἢ ἐάν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 2 πωλητῆς ὀφειλέτης ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ παρ' αὐτῶν γενομένη πώλησις καλύπτει δάνεια, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ πωλητοῦ εἰς διπλοῦν αἴτησιν περιέχουσαν τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰς ἄνω ἀξιώσεις των, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀρίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν ἢ δὲ αἴτησις μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ πράξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀντιδίκον ἐπιμελεῖα τοῦ αἰτούντος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζονται αἱ παράγραφοι α, δ, καὶ ε τοῦ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου. Ἡ παράλειψις τῆς καταθέσεως τῶν ὡς ἄνω δύο αἰτήσεων ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ θεωρητῆται ὅτι ἡ γενομένη πώλησις καλύπτει δάνειον καὶ ὅτι τὰ χρέη δὲν προέρχονται ἐξ ἀνανεώσεως χρεῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 συνωμολογηθέντων.

β') Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἡ πώλησις καλύπτει δάνεια τελεσιδικῶς καταστάσα ἢ ἢ κατ' ἑφσιν ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἐγγράφονται ἐν περὶ αὐτῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ἢ πρώτη, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἢ δευτέρας εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν καὶ σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τῆς μεταγεγραμμένης ἀγοραπωλησίας. Δικαιώματα τρίτων καλῆ πίστις κτηθέντα δὲν προσβάλλονται διὰ τῆς τοιαύτης ἐγγραφῆς.

3. α') Εἰς ἡν περίπτωσιν ὁ ὀφειλέτης ἀγρότης ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ὑπερχρεωμένος κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 5 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου τριμήνου προθεσμίας καταθέσῃ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας αὐτοῦ αἴτησιν εἰς διπλοῦν περὶ ἀναγνωρίσεώς του ὡς ὑπερχρεωμένου διὰ τῆς ὁποίας νὰ αἰτῆται τὴν συνεκδικασίαν ἀπασῶν τῶν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν του ὑποβληθεισῶν κατ' αὐτοῦ αἰτήσεων. Ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφωνται λεπτομερῶς ἅπαντα αἱ ὀφειλαὶ του, τὸσον αἱ ρυθμιζόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ὅσον καὶ αἱ μὴ ἐμπίπτουσαι εἰς αὐτόν, προσέτι δὲ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἀξία τῶν ἀποφερόντων εἰσδήματα περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων, ἅτινα δέον νὰ περιγράφωνται λεπτομερῶς.

β') Ὁ Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου νὰ ὀρίσῃ ἐν αὐτῇ δικάσιμον, ὀρίζων ἅμα προθεσμίαν κοινοποιήσεως τῆς πράξεως αὐτοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου.

Ἡ κοινοποίησις τῆς αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κἀτωθὶ ταύτης πράξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς προσδιοριζούσης τὴν δικάσιμον κοινοποιεῖται μερίμνη τοῦ αἰτούντος ὀφειλέτου

εις άπαντας τούς δηλώσαντας τās άπαιτήσεις των πιστωτās του όφειλέτου είτε διά δικαστικού κλητήρος είτε ταχυδρομικώς επί άποδείξει.

γ) Η μη πρόσκλησις υπό του όφειλέτου, ούδούποτε τών υποβάλλοντων αίτησεις κατά τā έν παρ. 1 του παρόντος άρθρου όριζόμενα δανειστών αυτού θεωρείται ως άποτελούσα άναγνωρίσιν τής άπαιτήσεώς του ως έν τή αίτήσει του δανειστού άναγράφεται αυτή, άπόλλυσι όμως ο όφειλέτης τō δικώμα να συνυπολογίση ταύτην μετά των λοιπών όφειλών του προς άπόδειξιν τής υπερχρεώσεώς του.

δ) Ός προς τόν τρόπον τής εκδικάσεως τής αίτησεως του υπερχρεωμένου όφειλέτου και τήν άσκησιν τής έφέσεως κατά των αποφάσεων των οικείων Ειρηνοδικών κλπ., εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αί διατάξεις των άρθρων α, β και ε, τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Κατά τήν πρό του παρόντος άρθρου όριζομένην διαδικασίαν επιλύεται και πάσα έτέρα διενεξίς προκύπτουσα εκ τής εφαρμογής του παρόντος νόμου.

Άρθρον 8.

Όφειλέται άξιούντες έαυτούς κατά τō άρθρον 5 υπερχρεωμένους και προς επιτυχίαν του σκοπού τούτου παρουσιάζοντες έν γνώσει είτε ψευδείς πιστωτās είτε άναληθείς κατά ποσόν όσειλάς στερούνται των ευεργετημάτων του παρόντος νόμου και τιμωρούνται συνάμα διά φυλακίσεως μέχρις έξ μηνών και χρηματικής ποινής μέχρι 20.000 δραχμών. Με τās αυτές ποινάς τιμωρούνται και οι έν γνώσει προς τόν σκοπόν τούτον παρουσιάζοντες έαυτούς ως πιστωτās ή δηλούντες ποσόν άνωτερον του πράγματι όφειλομένου χρέους.

Άρθρον 9.

Επί τή βάσει τελεσιδικιών αποφάσεων, εκδιδόμενων κατά τās διατάξεις του παρόντος Νόμου δύνανται να έγγραφωσι υποθήκαι κατά τās κειμένας διατάξεις, αυτά όμως έχουσι προς άλλήλας τήν αίτην χρονικήν ισχύν εφ' όσον ήθελον έγγραφη εντός τριακοντα ήμερών από τής τελεσιδικίας τής σχετικής αποφάσεως. Αί μετά τήν ως άνω προθεσίαν έγγραφόμεναι τοιαύται υποθήκαι έπονται των προγενεστέρων, λαμβάνουσι τήν σειράν αυτών κατά τās ισχυούσας περι υποθηκικών διατάξεις.

Άρθρον 10.

1. Άπασαι αί κατά τō παρόν άρθρον διαδικασίαι, έξώδικαι πράξεις, προσλήψεις, επιδόσεις έγγραφων, αποφάσεις κλπ. γίνονται εφ' άπλου χάρτου καταβαλλομένων μόνον των ταχυδρομικών τελών διά τās σχετικές κοινοποιήσεις. Οι διάδικοι δύνανται να παραστώσιν αυτόποσώπως άνευ πληρεξουσίου δικηγόρου υπογράφοντες τā διαμειδόμενα δικόγραφα.

2. Αί αποφάσεις του Ειρηνοδίκου, Προέδρου ως και αί καταθετιμένα έφέσεις καταχωρούνται εις ιδιαίτερον βιβλίον κατ' άλλουσα όριθμόν.

3. Αί υπό του κώδικος περι των δικηγόρων όριζόμεναι άμοιβαι των δικηγόρων μειώνονται διά τās υπό του παρόντος όριζόμενας διαδικασίας εις τō 1)3.

Άρθρον 11.

1. Από τής ισχύος του παρόντος άκυροῦται αυτόδικαίως πάσα κατά των έν τώ παρόντι νόμω αναφερομένων άγροτών διά τās ύπαγομένας εις τήν προκειμένην ρύθμισιν όσειλάς των άναγκαστική εκτέλεσις εφ' όσον δέν έγένητο πλειστηριασμός ή έγένητο μέν τοιοῦτος άλλά δέν κατετέθη τō εκπλειστηριασμός και καταργείται πάσα έκρηξις δίαι, άπαγορευμένης και πάσης δικαστικής διώξεως ή λήψεως προφυλακτικού τινος μέτρου διά τās όσειλάς ταύτας.

2. Συμβέβασμοί ή άναγνωρίσεις των υπό του παρόντος ρυθμιζομένων χρεών γινόμεναι από 1ης Ιανουαρίου 1937 και έντεῦθεν άκυροῦνται τή αίτήσει του όφειλέτου υποβάλλομένη εντός μηνός από τής ισχύος του παρόντος εις τόν Ειρηνοδί-

κην τής κατοικίας του, όστις άποφασίζει κατά τā έν ταις παραγράφαις γ', δ', και ε' του άρθρου 7 έδάφιον 1 του παρόντος νόμου.

Αί άπαιτήσεις ως όφείρα ή άκυρωθείς συμβέβασμοί ή άκυρωθείσαι άναγνωρίσεις χρεών, ρυθμίζονται έφεξής και τόν παρόντα νόμον, των σχετικών προθεσμιών άρχομένων από τής κοινοποιήσεως τής όριστικής και τελεσιδικίας αποφάσεως περι άκυρώσεως αυτών.

Άρθρον 12.

Εφ' όσον δι' ιδιαίτερον συμφωνιών όρισθησαν ύπερ των όφειλετών όροι ευμενεστεροι των έν τώ παρόντι νόμω όριζομένων επιπραξιόν οῦτοι.

Άρθρον 13.

1. Εν περιπτώσει καθυστερήσεως εκ μέρους του όφειλέτου μετά τήν ρύθμισιν του χρέους του μιās των τοκοχρεωλυτικών όδσεων ή των κατά τήν 1ην Οκτωβρίου 1937 όφειλομένων άλλων τόκων, ή όδσις αυτή ή οι καθυστερηθέντες τόκοι καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και άπαιτητοί είσπρακτομένου έφεξής του έκάστοτε νομίμου τόκου υπερχρεώσεως.

2. Εάν ο άπαξ κατά τήν διάταξιν τής προηγούμενης παραγράφου έν καθυστερήσει ευθεθείς όφειλέτης καθυστερήση και έτεραν τοκοχρεωλυτικήν όδσιν καθίσταται άπαιτητόν διόκληρον τō όφειλούμενον χρέος ως τούτο καθορίζεται διά του παρόντος. Εν τή περιπτώσει ταύτη όφείλεται τόκος υπερχρεώσεως τή βάσει των κειμένων νόμων, ο δέ πιστωτής δύναται να προδῆ εις εκτέλεσιν προς είσπραξιν του χρέους αυτού.

Άρθρον 14.

Επί πάσης άνεξαιρέτως άπαιτήσεως εκ των μη ύπαγομένων εις τήν ρύθμισιν του παρόντος νόμου, είτε λόγω τής ιδιότητος του πιστωτού ή του όφειλέτου, είτε λόγω τής φύσεως το χρέους, γεννηθείσης μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου 1934 οι καθυστερηθέντες και όφειλούμενοι κατά τήν ισχύν του παρόντος νόμου τόκοι δέν δύνανται να υπολογισθώσιν εἰς τόν διά τō παρόντι όσον και διά τō μέλλον με επιτόκιον άνωτερον των 8% Τυχόν ευνώικωτεροι διά τούς όφειλέτας τόκοι επικρατοῦν.

Άρθρον 15.

Πάσαι αί δημόσιαι αρχαι και αί Τράπεζαι και οιαδήποτε άλλα πρόσωπα όφείλοσι καλούμενα να παρέχουσι τās άντικειμένης πληροφορίας διά τήν εφαρμογήν του παρόντος νόμου.

Άρθρον 16.

Πάσα δάταξις άντικειμένη εις τόν παρόντα νόμον καταργείται.

Άρθρον 17.

Αί λεπτομέρειαι του παρόντος ούτινος ή ισχύς άρχεται από τής δημοσιεύσεως εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως και υιοθετήσονται διά Β. Δ

Εν Αθήναις τή 14 Μαΐου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τα Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Π. ΡΕΑΙΑΔΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Α. ΛΙΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑ ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΑΙΑΔΗΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, Π. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ, Π. ΚΑΒΔΑΣ.

Εθεωρηθή και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 15 Μαΐου 1937.

Ο επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ